

FERENCES KOZLONY

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest,
XII., Heinrich István-u. 3-5.

Felelős szerkesztő és kiadó:
P. MAJSAI MÓR OFM.

Telefonszám: 165-626.
Postalcsekkszám: 51.581.
Megjelenik 1-én reggel.

A karácsonyi hangulat

nem érzélgésből, hanem jócselekedetekből születik, miként Jézuska is megalázta magát, amikor emberi alakot vett fel. Hiszen elrejtette Istenségét és egyszerű Gyermekként jelent meg köztünk, hogy föl-emeljen magához. Az embernek a meghajlás is nehezebbre esik, hát még az önmaga kiüresítése! Azt hiszi, hogy ő a központ, rá figyel mindenki: nagyon le kell magát győznie, hogy valóban kicsinynek érezze magát.

Pedig ebben rejlik a karácsonyi lelkület titka. Pici vagyok és olyan tehetetlen! Semmiségemhez hajolt te a Jézuska, hogy ami bennem üres és értéktelen, sőt gyarló, bűnös, azt megtisztítsa, megszentelje és isteni Lényével beragyogja. Az Ő kiüresítése nekem meggazdagodásom. Mikor Ő láts ólag csak tehetetlen gyermek, akkor is isteni Kisdéd és engem igazán kiemel tántorgó gyengeségemből és eláraszt végtelen erejének fölemelő boldogságával.

Isten Fia akkor ragadja magához leghatásosabban lelkünket-szívünket, amikor szeretetből megalázza magát értünk. Amidőn fön-sége fénylik, akkor még apostolai is leborulnak és elrejtik arcukat: amikor gügyögő Csecsemő alakjában mutatkozik, hív magához, akkor még a mező pásztorai is meghittent térdelnek Előtte. A születési Barlang szikláit biztonságosabb környezetet a megtört és fáradt lelkek számára, mint a márvánnyal burkolt paloták...

Gyógyítani az tud, akiből maga az Élet sugárzik. A szívek megérzik, hol kapnak írt sebeikre, hol ihatnak éltető forrásokból. Jézuska egy pillantása többet ér nekik, mint az egész világ aranya és örömei. Szemében meglátjuk az örök boldogságot, mozdulataiból kiérzik a boldog Élet lendületét, ajkáról feléjük száll a biztató és bátorító ígélet... Aki olvassa gondolatainkat, Annak nincs szükség sok beszédre, hogy velünk valamit megértessen.

Ezért állította fel Greccióban Szent Ferenc Atyánk a betlehemi Jászolt. Kinn a hegyek között, az erdő csendes magányában előbb hatol a szívekbe Jézuska szava, mint a város zajongó özszevisszaságában. Az ökör és a szamár közelsége beszédebben jeleníti meg az első szent éjszakát, mint bármilyen egyéb kísérletezés. Nem csoda, hogy Isten Hegedűsének karján egyszercsak megelenevült a Jézuska szobra . . .

Te is részesülsz legalább lelkileg ebben a kegyelemben, ha jócselekedeteid, irgalmas jóságod készít otthont karácsonyra Jézuskának. Légy hát résen és segítő kezed érezze minden jó ügy, minden támaszra szoruló árva és elhagyatott.

Karácsonyi szokások a külföldön.

Németországban a legelső karácsonyfát 1605-ben állították fel a ma francia kézen levő Straßburgban. Mivel kezdetben főleg az előkelő protestáns családok körében terjedt el, a katolikus nép csak lassan szokott rá. Használata 1860-ban vált általánossá.

Norvégiában szentestén elmaradhatatlan a Jul-Gröd nevű, rizs, tejszínhab, tojás és mandulából készült étel. Egy szem mandulát töretlenül tesznek bele. Aki ezt tányérjára kapja, az az ajándékok közül a legszebbikben részesül. Ha legényembernek jut, azt tartják, az új esztendőben meg fog nőszülni.

Dániában a pósta már jóelőre jelzi a karácsonyt olyanképpen, hogy advent első vasárnapján a *szegény gyermekek* javára kb. két fillérnek megfelelő bélyegeket hoz forgalomba.

Angliában szentestén harisnyát akasztanak ki a gyermekek s azt másnap édességgel megtöltve találják. A karácsonyi asztalról elmaradhatatlan étel a plum-pudding. Ebből visznek a gyermekek a *szegényeknek*. Az ünnepet nagy mulatság fejezi be.

A régi Oroszországban 1800. óta állítottak karácsonyfát. Mivel bőjtjük karácsonykor ért véget, hatalmas lakomákat, táncmulatságokat rendeztek. Persze, az új birodalomból a karácsonyt is száműzték. *Munkanapnak számít.* S akit rajtakapnak, hogy karácsonyfát állít, szigorúan megbüntetik.

Franciaországban is nagy mulatságokkal jár a karácsony. Az emberek megajándékozzák egymást. A karácsonyfa azonban jóformán ismeretlen fogalom.

Spanyolországban ugyancsak nagy eszem-izommal ünneplik a karácsonyt. A karácsonyfa fényűzésnek számít, mert kevés a fenyő. Mivel az ünnep az olajszüret idejére esik s a nép körében nagy a szegénység, sokszor nem tartanak munkaszünetet.

Olaszországban is ritka a karácsonyfa. A megajándékozás sem szokásos. Az evés-ivás bőséges, de csak bőjti ételeket szolgálnak fel. A templomokban mindenütt állítanak *betlehemi jászolt és az ünnepi szertartásokon mindenki résztvesz.*

Hazánkban is öröndetesen terjed a szép szokás, hogy betlehemi jászolt állítanak nemcsak a templomokban, hanem a családokban is. A *szentföldi biztosí hiatalban* (Budapest, XII., Heinrich István-u. 3.) kapható olcsó magyaros bellehem a karácsonyfa alá. Ára 30 fillér.

A lélek szivárványa.

Dr. Magain Elekné.

Az élet úgy szól, ahogy hívják.

*Sír a siralomnak kacag kacajomnak,
Itt a titok.* (Sík S.)

Szent Ferenc Atyánk egyszer meghallotta, hogy az alamizsnás testvér vidám énekszóval tért meg útvjáról. Boldogan eléje futott, átölelte, megcsókolta s megmutatta a többieknek: Azt akarom, hogy fiaim mindég ilyen örvendő szívvel járjanak!

Ez a felszólítás nekünk is szól. Határozott parancs ez: Azt akarom! — Aki nem ismeri Szent Ferencet és egyáltalán a tökéletes élet lényegét, az csodálkozni fog ezen a parancson. Sokan abban a tévhitben élnek, hogy Isten szolgálata lehangoltsággal jár. Pedig *Isten szolgálója — és a szomorúság, két olyan ellentét, mint a tűz, meg a víz.* Nem férnek meg egy úton.

Természetesen nema világ vígságáról van itt szó. Ez nagyon is zajos és éppen lármájával űzi el azt a békés, boldog, magasztos érzést, amit mi örvendezésnek hívunk. Jól figyeljük meg ezt a kifejezést: *örvendezés.* Nem csupán örömről beszélünk. Erről azt szoktuk mondani: nagy örömem volt, vagy van, vagy nagy örömet várok. Egyszóval az öröm volt, vagy van, vagy lesz, — nem örökös. Egy-egy körülményhez, vagy személyhez van kötve. Jön és megy. Ellenben az örvendezést nem lehet pillanatokba szorítani, nem tűri a korlátot: *állandó.* Nincs körülhatárolt múlt, vagy jövő ideje, csak megfogható, el nem szaladó jelene van: örvendezem. Az örömet azt úgy kapom, hozza és viszi valaki, vagy valami. Az örvendezés nem köti magát senkihez, semmihez. Ezt az érzést nem veheti el tőlem senki. Állandósított öröm ez, amely egész lényemet átjárja és *egész valóm egészséges, kiegyensúlyozott, malasztos és megszentelt világából forrászik.*

De miért olyan fontos ez a lelki életben? Miért kaptunk rá határozott parancsot?

Valószínűleg mindenki tapasztalta már, hogy minél nagyobb szívében az öröm, annál könnyebben megy a munka, az Isten szolgálata, annál közelebb van a jó Istenhez. Azt mondhatjuk: *az örvendezés a lélek szivárványa, amely könnyed lendülettel köti össze a földet az Éggel, szívünket a jó Istennel.* Az öröm kitágítja a szívet. A szomorúság viszont a munkakedv megölője, a szív rabtartója. Szűk ketrecbe szorítja a lelkeket, hogy ne férjen el bennük az Isten.

Ez azért van így, mert Istenből árad belénk a tökéletes élet. Ez az élet pedig maga az öröm, mert Isten élete a teljes, a tökéletes, a végtelenül szép és boldog öröm, örök élet: Isten maga a hiánynélküli öröm. Csak azok a lelkek tudnak egy úton haladni, akik egyet értenek. Isten is csak azokkal közölheti magát akadálytalanul, akiknek élete hasonlít az Övéhez, mert *Szent Fia lelkületével élnek.* — Ha fűtött helyiségből át akarjuk engedni a meleget egy szomszédos hideg szobába, a meleg először fent melegíti meg a szobát s csak azután kerül lejjebb, oda, ahol mi vagyunk. — Isten az örvendezés meghitt világát csak azokkal ismerheti meg, akik szívüket-lelküket a mindennapi élet kicsinyességei, jajai fölé emelik és állandóan fogékony, tanulékony szívvel hallgatnak Rá! Aki azonban a lelki örvendezésnek ebbe a boldogító otthonába bejutott, minden áldozatot meghoz érte.

Az örömet nem szokták érényként emlegetni. Pedig — mint látjuk —, a tiszta öröm az, mert bizonyos emelkedettséget, fegyelmezettséget tételez föl. Aki ezt számításon kívül hagyja és úgy vág neki a tökéletes élet útjának, — az ösrengeteget jár. Mennyi egybefonódott inda, és győ-

kér, milyen áthatolhatatlan sűrűség fogadja. Nem csoda, ha visszafordul és újra rátér a világ kényelmes, széles útjára. — Ezért félt Szent Ferenc a szomorúságtól. Szerinte egyetlen okunk van a bánatra: *a bűn*. Ha ilyen szomorúsága van egy testvérnek, zárkózzék el, intezze el gyorsan Isten-nel és lelkiatyjával. Csak azután jöjjön a többiek közé, hogy meg ne fertőzze testvéreit szomorúságával. Tehát az örvendezés igazi oka: Isten közelsége! Velünk, bennünk az Úr! Eláraszt kegyelmeivel!

Az örvendezős szellem elültetése ilyenképpen fontos, ferences program. Fontos, mert a bánat merevre kalapálja a szívet, az öröm pedig ruganyossá finomítja. A bánat útvesztőben jár, az örömnek mindig süt a nap. A bánat nyirkos pince odúba zárkózik, az öröm széljárta mezőkre szökik. A bánat útvesztőbe, az ördög országában vezet. Az öröm, a tiszta öröm nyílt, egyenes út: Isten szívébe torkollik, ott pihen.“ Hadd azokat, — mondta Szent Ferenc Atyánk, — akik az ördög kezében vannak, hagy lógassák fejüket, mihozzánk az illik, hogy örvendjünk és ujjongjunk az Úrban.“

Íme láthatjuk, hogy az öröm ki nem kerülhető kötelesség az Istent kereső lélek szemében. Téved, aki azt hiszi, hogy csak azoktól várja Isten, akik könnyen hajlanak rá. Az örvendező lelkület nem a természet dolga, hanem az isteni kegyelemmel együtt működő önnevelés eredménye, amelyet befejez Isten ajándéka. Igaz, egyik könnyebben hajlik a derűs lelkületre, mint a másik, de mindenkinek meg kell szereznie, ha Isten igaz gyermekévé akar fejlődni. Meg kell ragadnunk és nem szabad eleresz-tenünk azokat az eszközöket, amelyek kitágítják szívünket, hogy minél több férjen el benne Istenből! Ha Óvele telítkezünk, Órá bizalommal hagyatkozunk, akkor az igazi öröm útján járunk. (Folyt. köv.)

Ne csüggedjünk!

A napjainkban pusztító háború réme a Szentföld barátait is aggodalommal tölti el. Mi lesz a Szentfölddel? Mi lesz a Missziókkal? Érdemes volt-e annyi lemondással, küzdelemmel szép intézményeket stb. alkotni, és most mindennek vége? Ne higgy a sátánnak, amely két szájából két-felé hazugságokat hirdet; de mindkét szájával tagadja a legfőbb jót: *a természetfölötti örök érdemet!* Érdemeket szerezte az örök boldogságra, amidőn a missziókat támogattad!

De Üdvözítő-Istenünk ismeri gyarlóságunkat, és hogy az örök jutalom reményét erősítse bennünk: azt is mindig megmutatja, hogy Egyházának lélekmentő művei meghozzák a várt sikert. Amikor a japán-kínai háború megindult, sokan azt hittük, hogy vége a kínai missziónak, felkoncolják a misszionáriusokat híveikkel együtt, és a földdel teszik egyenlővé a hittérítő mű épületeit. És íme: a térítés tovább folyik, és bő gyümölcsöt hoz. Mi tudjuk, mert több kínai misszionárius fölkeresett minket. És ha az üldözés valóban kitör: nemde fölemelő látvány a vértanúk állhatatossága? *A mártírok vére a kereszténység vetőmagja!*

A Szentföld Nagyműve is elpusztíthatatlan. Teplomainkat leront-hatják, de a Szent Helyeket nem tudják kiásni a Földgömb kérgéből! A híveket kardélre hányhatják, de a Hitet nem tudják kiirtani, és a Hit újjáépíti majd templomainkat, amint újra meg újra újjáépítette azokat kétezer év során!

Legyen bennünk annyi bölcsesség, mint volt *Gamáliel* farizeusban, és mondjuk hitünk ellenségeinek: *Ha ez a mű emberektől vagyon, felbomlik; ha azonban az Istentől van, nem ronthatjátok le!* (Apostolok Csel. 5. 38. sk.).

A Magyar Szentföld sem vesztet el: mert Istentől való.

1935 őszén a Magyar Szentföld mindössze egyetlen teremből állott. Ekkor kaptam P. Mór levelét, amelyben értesített arról, hogy szentföldi múzeumot tervez, és kéri támogatásomat. A Szentsír kemény szolgálatában megrokkant egészséggel, szentföldi missziós tevékenységre készülve ügyet sem vettem Mór atya ötletére. De közönyömet az Úr Jézus addig tűrte, amíg a Szentsír szolgálata tartott. Ennek vége felé, a fenti év végén tudtomra adta, hogy *a szentföldi múzeum az Ő akarata!*

Attól a pillanattól kezdve hihetetlen lelkesedés fogott el a Magyar Szentföld eszméje iránt. Lelkesedésem másokra is átragadt, és egyik ládát a másik után küldtük Budára. A csoda erejével hatott rám az az áldozatkészség, amellyel találkoztam. A legtöbb tárgyhoz *ingyen* jutottunk, a legsúlyosabb küldemény ingyen ment Budapestig, még a ládákat, a csomagolást is sokszor ingyen ajánlották föl! Az anyagbeszerzésre szánt összegek a feladat nagyságához képest igen csekélyek voltak, és a múzeum céljaira szánt adományok túlnyomó részét az elküldött, vagy az otthon ferences munkával készült tárgyak illő elhelyezésére kellett fordítanunk.

Nem csodálatos eredmény-e ez egynéhány munkással, egynéhány év alatt, a fagyasztó közöny, a háborús készülődés és a véres polgárháború közepette? Ki tagadhatná, hogy a Magyar Szentföld Isten akarata? Ha pedig az: ki félhet annak pusztulásától?

Ellenkezőleg: a megpróbáltatások fogják megdicsőíteni a Szentföld és a Magyar Szentföld alkotásait. Lesz idő, amikor a budai ferences kolostor egyik termében elvetett mustármag hazánk nagy, nemzeti szentélyévé nő, és szentföldi múzeumát egy békésebb, tisztultabb, *keresztényebb* század a múzeumok legszentebbjévé, legnépszerűbbjévé, legnagyobbjává növeli!

Látják ezt az igazak és örvendeznek,

És befogja száját minden gonoszság.

Aki bölcs, gondolkodjék ezeken,

S értse meg az Úr irgalmasságát! (106. zsolt. 42. sk.)

Betlehem

P. Juhász Vince O. F. M.

Amit a rendi ruháról tudnunk kell.

A rendi ruha.

A középkor szerzetesrendjei majd kivétel nélkül, sajátos, a világitól különböző ruhát írtak elő tagjaik számára. Ebben Szent Ferenc Atyánk sem tett kivételt. Így aztán a világban élő harmadikrend tagjai is viseltek rendi ruhát.

A terciáriusok rendi ruhájáról már a legrégebb, 1221-ből származó rendi szabályban említés történik. Ennek a ruhának egyszerűnek, feltűnést nem keltő színűnek s a testet valóban betakaró öltözetnek kellett lennie. Wadding, ferences történetíró szerint Boldog Luchézius és Szent Erzsébet ruhája hamuszürke volt, bővenszabott, bokáig érő. Derékban kender vagy pamutból készült öv szorította le.

Ez a történelmi terciárius ruha azonban az idők folyamán, különösen munkaközben kényelmetlennek bizonyult. Kezdetben rövidítették. A XV. században u. n. skapuláréval, a vállon átvetett, elül és hátul lelógó posztósávval védték. Majd a skapularé vette át a rendi ruha szerepét és ez is egyre kisebb lett. Mai alakjában XIII. Leó pápa tette általánosan kötelezővé.

Az eredeti rendi ruhát ma már csak halottas öltözetként és újabban püspöki engedéllyel körmenetek alkalmával viselik.

Milyen legyen a skapularé ?

A skapularé *csakis barna* vagy *hamuszürke színű gyapjú* anyagból készülhet. A két posztódarabkát összekötő szalagra vonatkozóan nincs előírás. Általában fehérét használnak. A posztót szabad mosható zacskókba helyezni. Szent Ferenc képe a skapulárén szép szokás, de nem okvetlen szükséges.

Az öv.

Az öv igen nagy szerepet játszott a középkor ruházatában. Úgy a férfiak, mint a nők használták. Részben a bőredős ruha összetartására szolgált. Munkaközben belegyűrtek a hosszúsága miatt akadályozó szoknyarészt. A katonák fegyverüket erősítették rá. Tekintve a terciáriusok bő és hosszú ruháját, náluk is szükséges volt az öv használata. Később, amikor már csak a skapulárét viselték, különösen kicsinyített alakjában főleglegessé vált, de az Egyház mégis megtartotta és viselését előírta,

Az öv anyaga lehet: pamut, gyapju, kender, len. Végére, emlékeztetésül a Szentháromságra és a hármass fogadalomra, három csomót szoktak kötni. Az öv színe nincs előírva, de általában fehérét használnak.

Hogyan viseljük a rendi ruhát ?

A skapularé viselésének egyedüli helyes módja az, hogy az összekötő szalagot átvetjük a vállon, miáltal az egyik posztódarabka a háton, a másik a mellen lóg le. Az övet derekunkon hordjuk. A skapularé szalagát vehetjük olyan hosszúra is, hogy az övvel átfűzhessük. Ezáltal megakadályozzuk a skapularé fel-lecsúszását.

A rendi ruhát a külső öltözet alatt viseljük. A spanyol és olasz terciáriusok körmenetek, zarándoklatok alkalmával kívül is hordják.

A rendi ruha viselési kötelezettségének nem tesz eleget az, aki a skapulárét a zsebében hordja vagy az övre erősíti, anélkül, hogy a szalagokat a vállon átvetné.

Mikor hordjuk a rendi ruhát ?

Állandóan. Fontos ok fennforgása esetén felmentést kaphatunk. Általános nézet, hogy bizonyos esetekben, mint pl. orvosi vizsgálat, fürdés, torna előtt levethetjük, anélkül, hogy erre engedélyt kérnénk. Kétely esetén a rendi igazgatóhoz (nem a gyóntatóhoz!) kell fordulnunk, mert egyedül neki áll jogában fölmentést adni.

A terciáriusok a skapulárét és övet maguk is elkészíthetik, de szorosán alkalmazkodva az előirt anyaghoz. Ami a beszentelést illeti, ez csakis a beöltözésnél kapott rendi ruhára szükséges. Ha ez időközben elszakad, bepiszkolódik, s. b. a szentelés érvényessége átszáll az új övre és skapuláréra. Így a nagy rendi ruhát sem kell külön beszenteltetni.

A rendi jelvény.

A rendi jelvény nem pótolja a rendi ruhát. Viselete azonban igen üdvös. Istenben boldogult XI. Pius pápa *naponta* elnyerhető száz napi búcsút is engedélyezett azok számára, akik a jelvényt hordják és *naponta* elmondják ezt a kis fohászt: *Szent Ferenc Atyánk, könyörödj érettünk!*

Ha valaki fölmentést kapott a rendi ruha viselése alól, ajánlatos, hogy nyakában azalatt Szent Ferenc *érmét* viselje. Ez azonban *nem* pótolja a rendi ruhát, és amikor a fölmentés megszűnt, megint viselje csak bűnbánó és önmegtágadó lelkelettel a rendi ruhát és az övet. Emlékeztessék ezek őt állandóan Jézus Krisztus *keresztfájára és kötelére!*

Aki nem viseli a rendi ruhát és övet, és nem végzi el naponta a rendi imát, az nem részesül a terciáriusok kiváltságaiban!

Kis szívek beszélnek . . .

Jelenet.

(Szent Ferenc szobra. Csupaszon, virágok nélkül. Előtte egy kislány térdel.)

Kislány: *Szegény jó Szent Ferenc,
Nem gongol rád senki
Pedig Te mindenkit
Nagyon tudsz szeretni.*

*Üres minden itten,
Nincsen gyertya, virág :
Elfelejtett Téged
Ez a csúnya világ.*

(Távolról hallatszik, amint gyerekek énekelnek. Közelebb érve, mindig jobban kivehetők Szent Ferenc himnuszának szavai.)

Kislány: *De énekszót hallok,
Ugyan kik lehetnek ? (Kinéz.)
Sok kis fiú, kis lány,
Erre felé jönnek.*

(Belép egy csoport gyerek énekszóval. Egy kislány odamegy és megsímogatja a szobrot.)

*Jó Atyánk, ne fájjon Neked,
Ha a nagyok nem szeretnek.
Eljöttünk mi Hozzád látod,
Testvért is hoztunk, virágot.*

(Letész egy virágcsokrot a szobor lába elé.)

Pásztorfiú: *Én barikát hoztam Neked,
Tudom, hogy nagyon szereted.
Mellé ártatlan szívemet.
Mely Tégedet nagyon szeret.*

(Letészi a báránycsokrot.)

Munkásgyerek: *Megmondom apusnak,
Te is szegény voltál,
És a gazdagokra
Mégsem haragudtál.
Tanítottad őket irgalmasnak lenni.
És a szegényekkel mindig csak jót tenni.*

II. Kislány: *Az úton egy fiú
Madárkát kínozott,
Tudom, jó szívednek
Ez nagyon fájhatott.*

*Elhoztam hát tőle.
Jobb helye van Nálad
Énekelj kis madár,
Vidítsd fel Atyánkat !*

(Odateszi a madarat Szent Ferenc elé.)

Két kis fiú karddal, puskával.

I. fiú: *Háborút akartunk,
Vívotunk, verekedtünk,
De Terád gondolva
Jó testvérek lettünk.*

II. fiú: *Elhoztuk a kardot,
Letesszük a puskát,
Mert Te szelíd voltál,
Drága Ferenc Atyánk.*

(Leteszik a játékegyvereket a szobor elé.)

Koldúsgyerek: *Oly nehéz az élet!
A sok éhség úgy fáj.
De megvigasztal, hogy
Te is koldús voltál.*

Nagyobb fiú: *Atyánk, halljuk egyre,
Az újságok írják,
Háború dúl szerte,
Nyög az egész világ.*

*Élesszed fel újra
Hitünk, szeretetünk!
Világíts az éjben
Jó Atyánk, minékünk!*

(Két gyertyát gyujl a szobor előtt.)

Mindnyájan térdelve: *Karodon Jézuska
Oly édesen pihent!
Vele mi is csendben
Viselünk el mindent.*

*Ajándékainkat
Ajánld fel Öneki,
Hisz gyermeki szívünk
Jézuskát szereti.*

parostanonc: *Jézus, ki dolgoztál
József műhelyében,
Áldd meg mindazokat,
Kik Benned remélnek!*

(Jézuska megjelenik és áldást ad. Közben énekelnek: Krisztus Jézus született, örvendezzünk!)

Függöny.

Egry Irén.

MOST JELENT MEG!

P. Marcel kármelita:

Kilencnapi Ájtatosság Nagy Szent Terézia Tiszteletére.

Napjaink egyik legidőszerűbb tárgyu könyvecskéje. A történelmi események fölött álló Istenhez emeli fel a szerző, kilenc gyönyörű szép elmélkedés keretében a lelket. Kitűnő lelkiolvasmány.

Ára lapunkra való hivatkozással 40 fillér + 6 f. portó.
Megrendelhető: Kármelita Rendház, Győr.

Szent Antal elindul a vértanúság felé.

Írta: Pálffy Erzsébet grófnő.

Váratlan találkozás.

Alkonyodott. Az ég alja bíborfényben úszott. De bent a városban, a köépületek között már ott settengtek az est árnyai, hogy homályba borítsák az életet.

Donna Tereza köpennyel a vállán beszólt a nappali szobába.

— Maria, Feliciana, hagyjátok abba a munkát, kedveseim! Apátok már elment a fiúkkal.

A két fiatal lány letette a hímzőtűt. Munkájukat, egy készülő oltárterítőt, gyolcslepelbe burkolták s aztán siettek édesanyjuk után. A szomszédos Szűz Mária-templomba készültek. Régi szokása volt a Bouillon-családnak, hogy az alkony és az est beállta között eltelő időt a Madonnának ajándékozták. Alig léptek ki a palota kapuján, a szemfüles Feliciana felkiáltott:

— Nini kisebb testvérek! Biztosan idegenek, mert a lisszaboniakat mind ismerem.

Donna Tereza megállt és a jelzett irányba nézett. Azelőtt ezt sohasem tette volna. Mióta azonban megtudta, hogy fia, Fernandez is felöltötte Szent Ferenc ruháját, minden kisebb testvér láttára megdobbant a szíve és fölillant benne a gondolat: Hátha az én gyermekem! Donna Tereza nézte a közeledőket. Az egyik... A járása olyan ismerős... Az alakja...

—Fiam!... Fiam!... —tört ki belőle és a váratlanul rászakadt örömtől fölzokogva, ölelésre tárta karját.

Órák teltek el és még mindig olyan hihetetlennek tűnt fel előtte a valóság. A barátságos, sok gyertyával megvilágított nappaliban együtt ült az egész család úgy, mint régen. Ő a férje mellett a kereveten s körülöttük a vastag, süppedős keleti szőnyegre helyezett párnákon a gyerekek. A gyerekek, akik már mind élethivatást választottak. Felicianának farsangra lesz az esküvője. Mária az ágostonrendi kanonoknők zárdájába készül. Velasco kész lovag. Egidio szerzetesi álmokat táplál. És Fernandez... Fernandez, aki tíz esztendővel ezelőtt kiröppent a meleg családi fészekből és most hazatért... Itt van.

Az Úr Jézus katonája.

Antal testvér csillogó szemmel beszélt Olivarezről. A ferences életéről. Annak szegénységéről és arról az aranyos derűről, ami napsugarat visz közéjük. A fogadalomtételről, amelynek ünnepén sokan résztvettek a Santa Croce-apátságból. Az útról, amit Filippo testvér kíséretében tett meg Coimbrából a drága szülőföldre.

— És most itt maradsz ugye a lisszaboni zárdában? Vagy tán Alenquerbe helyeztek? — szólalt meg Márton lovag.

Antal megrázta a fejét.

— Nem, apám... Búcsúzni jöttem tőletek... Mihelyt hajót találunk, indulunk Filippo testvérral Marokkóba.

Egy kis csend támadt. Dona Tereza szeme elhomályosodott. Márton lovag felindulásában görcsösen összeszorította öklét.

—Örültség! — kiáltott fel rekedten. — Hiszen a halálba mentek!

— Meglehet — felelte csendesen a fiatal szerzetes, — de mondd, apám, ha Alfonz király hadbaszáll a muzulmánok ellen és Velasco hú lavaghoz illően követni fogja hivatását, mondasz-e majd egyetlen szót is, hogy visszatartsad?... Ugye nem?... Sőt, küldeni fogod! Pedig hát a harctereken is ezer halál leselkedik... Apám, én is katona vagyok: az Úr Jézus katonája. És mondd, lehet-e szebb vég, mint Krisztus szolgáltaiban meghalni az igazságért?

Don Martino nem felelt. A lelke mélyén igazat adott fiának és büszke volt rá. Hiszen így gondolkozott ő is ifjúkorában, amikor a mórok ellen harcolt s így gondolkozott minden Bouillon. Csak a szív, az a szerető, féltő apai szív sajtott. De hát a szívnek, a szülői szívnek gyakran kell áldozatot hoznia. Ezt már megtanulta, amikor Fernandezt odaadta Istennek és most nemrégiben is, amikor Egidiónek és Máriának megengedte a szerzetbelépést.

A búcsú órája hamarosan elkövetkezett. Filippo testvér hozta a hírt, hogy két nap múlva felszedi horgonyát egy Marokkóba készülő hajó.

Az Óceánon.

Antal némán, meghiúsult állt a fedélzeten és integetett, amíg lassan ködbeveszett a lisszaboni kikötő s a hajó vitorláit kifeszítve, neki-lendült a végtelen óceánra.

Napokig nem volt körülöttük más, mint két végtelenség: a mennybolt és az óceán. Egyszerű derűs, napugaras kékségben, máskor fehéren tajtékzó, felhőző elborulásban.

Minél távolabb kerültek a portugál partoktól, annál inkább elhomályosult Antal lelkében az otthon képe s annál nagyobb erővel lángolt fel benne az apostoli tűz.

— Filippo, — mondta a társának, — ugye te is érzed, micsoda nagy és szent dologra vállalkoztunk?.. Néha, ha így ülök csendben a sötétben, szinte hallom, hogy Afrika segítségért könyörök. Afrika várja a vilá-gosságot, ami egyszer már fénybeborította és étellel sugározta be mind-addig, amíg a muzulmán áradat rá nem zúdult. Oh Filippó! sírni tudnék, ha arra gondolok, hogy a régi gyönyörű keresztény templomokba most a Koránt tanítják, millió meg millió lélek vergődik a pogányság karmai-ban. És éppen azon a földön, ahol a híres afrikai egyház virágzott és Szent Cypriánokat, Ágostonokat adott a kereszténységnek. Azon a földön, amely visszhangzott az első remeték imájától és amelyet betöltött a szüzek szentségének illata. Filippo, Afrika várja a szabadulást, a jó hírt, az Evangéliumot. Milyen gyönyörű, milyen boldogító, hogy mi ketten vihetünk egy kis lángot a halálos sötétségbe! Az nem baj, ha az életünkbe kerül. Sőt! Az Evangélium szeretet, s a szeretetet az áldozat, az önfeláldozás táplálja.

Rossz hírek.

Filippo kitágult szemmel hallgatta az ilyen beszédeket. De mert a rajongási képesség mellett volt benne egy jó adag gyakorlati érzés is, nem elégitette ki a lelkesedést, hanem próbálkozott itt is, ott is, nem tudhatna-e meg olyasmit, ami az ígéhirdetésnél hasznukra lehet. Egyik nap meglehetősen lehangoltan jött vissza felfedező útjáról.

— Antal testvér — mondta fejcsóválva. — Rossz híreket hallottam. Azt mondják, Berardóék halála óta nagyon romlott a keresztények ügye. Abu-Jacub azelőtt nem sokat törődött velük, de most gyűlöli őket. Valami csúnya betegségbe esett, amitől nincs se éjjele, se nappala, és valami jók arra magyarázta, hogy büntetésül jött rá, amiért az őt ferences test-vért megölte. . . De nemcsak a fejedelem, a nép is igen ellenséges. Az idén rettenetes szárazság pusztított. Kiegett a gabona, elhullottak az állatok. . . A keresztényeket okolják érte. Sajnos, mióta don Pedro infáns elhagyta Marokkót, nincs, aki megvédje őket. Az a kereskedő, akivel beszélttem, azt állítja, hogy első prédikációknál alighanem az utolsó is lesz, mert rögtön börtönbe fognak hurcolni vagy, ami szintén megtörténhet, felkoncolnak a helyszínen.

— Úgy lesz, ahogyan a jó Isten akarja — jegyezte meg Antal testvér meggyőződéssel.

Ekkor még egyikük sem sejtette, hogy Isten akarata milyen váratlan fordulattal fog beleszólni terveikbe és milyen más mederbe irányítja életük folyamát.

Filippo testvér már a hajóút utolsó napján észrevette, hogy Antal atya szokatlanul bágyadt, megborzong, járás közben mintha szédülne. Nem gondolt azonban komolyabbra. Majd rendbejön, ha partot érünk, — bizakodott. Talán rosszul bírja a tengeri utat, vagy túlságosan sokat bőjtölt és virrasztott mostanában.

Antal testvér is így fogta fel a rosszulletét. Küzdött ellene minden erejével. Hiába. Alig érkeztek még Marokkóba, kitört rajta a gyilkos kór és ágynak döntötte. Még szerencse, hogy az a kereskedő, akivel Filippo a hajón megismerkedett, felajánlotta vendégszeretétét és így legalább fedél alá kerültek.

Multak a napok.

A beteg állapota sehogysem javult. Pedig az házigazda is elhívatta orvosát és Filippo testvér is megtett minden tőle telhetőt. A világot sem mozdult el társa ágya mellől. Ügyelt minden mozdulatára, ajkának minden rebbenésére. Egy édesanya szeretetével és fáradszátlatlanságával viselte gondját. Vigasztalta és imádkozott érte, mert bár egyszerű lélek volt, megérezte, mi mehet végbe ennek a fiatal szerzetesnek a szívében. Micsoda gyötrő kínt jelenthet számára, hogy íme, itt van vágyai földjén és tehetetlenül ágyban kell sínylődnie, mielőtt a harcot megkezdhetne volna.

Beköszöntött a tavasz.

Antal testvér még mindig lázasan hánykódott fekhelyén. Néha megkísérelte a fölkelést, de két-három lépésnél tovább nem bírta.

— Szembe kell néznie az igazsággal — mondta egy napon az orvos. — Itt Marokkóban sohasem lesz egészséges. Legjobb lenne, ha minél előbb visszatérne hazájába. A portugál éghajlat kedvezőbb az ilyen betegségekre.

Kemény beszéd volt. Az orvos előtt nem mutatta, de mikor magukra maradtak, Antal testvérből kitört a bánat.

Szent Antal téli harisnyát szerez Sánta Máriának.

Írta: Pálffy Erzsébet grófnő.

Sánta Mária a falu szegénye volt.

Ősztövé, ütődött öregasszony. A szegényházban lakott. Mindennapi kenyerét meg úgy koldulta össze a jószívű gazdák portáján. Ez alól csak a szerdai nap volt kivétel. Ilyenkor ugyanis már évek óta, a szegényház többi lakójával egyetemben, Bözse néninél vendégeskedett. Úgy ám. A szó szoros értelmében. Terített asztalnál ült és kiszolgálták. Kovács Jutka, Bözse néni szelidarcú kis cselédje hozta a konyhából a finom, pompás illatú ételt és körbejárt vele, kínálván, mint ahogy az urakat szokás.

Sánta Mária határozottan szerette Jutkát. Ha meglátta, rögtön mosolyba futottak arcán a mély redők. Árva, öreg szívének jól esett, hogy ez a csinos, fiatal teremtés nem idegenkedik tőle, hanem kedvesen, gyégeden bánik vele, mintha bizony nem is ágrólszakadt koldús, hanem a nagyanyja lett volna.

Elmult a nyár. Sánta Márinak nagy gondja volt. Egy szerdai napon Jutkának is előhozta. Ebéd után megfogta a fiatal lány karját és így szólt:

— Nincs harisnyám . . .

És bizonyítékul mindjárt felemelte szoknyája szélét és kinyujtotta a kitaposott férficipőbe bujtatott meztelen lábát.

Jutkának megesett rajta a szíve. Csak nem lett volna ily nagy lába Sánta Márinak! . . . Így sajnos, nem adhatott a sajátjából. Nem baj. Majd

elsején, ha megkapja a fizetését, vesz neki egy pár jó meleg téli harisnyát, — határozta el magában.

De...

Jutka szegény szülők gyermeke volt. Apja napszámba járt. Ha ő nem küldi haza fizetésének nagyrészét, bizony koplalnia kellett volna a népes családnak. Most elsején is úgy jött, hogy két pengő kivételével haza kellett küldenie bérét és így bizony harisnyavételről szó sem lehetett. Mire pedig eljött a következő elseje, valahogy kiment a fejéből az öreg Mári hő vágya.

Mári néni még egy ideig várt türelmesen. Aztán elment a templomba. Letérdelt Szent Antal szobra elé és a maga alázatos, együgyű módján kérte a Szentet, szerezzen neki télire egy pár vastag harisnyát.

*

Bözse néninek dolga akadt a városban és elutazott két napra. Jutkára maradt a ház. Első nap nem történt semmi baj. Másnap azonban...

Olyan gyönyörű, verőfényes délután volt, hogy Jutka elhatározta, kihajtja a kislibákat a rétre. A sárgapihés jószágok szemmel láthatólag igen élvezték a szabadságot. Jutka ragyogó szemmel kísérte mozdulataikat. Aztán... Isten tudja, hogy esett a dolog... Elég az hozzá, elnyomta az álom és amikor felébredt, nyoma sem volt a libáknak... Átkutotta az egész vidéket. Hiába. Hazafutott. Hátha közben valaki megtalálta és hazahajtotta a kis jószágokat... Szó se róla!.. Ismét kiment a rétre. Kétségbeesetten hívogatta az elveszetteket. Eredménytelenül... Pedig ha kintmaradnak éjtszakára, végük. Nem bírják a hűvös hajnalokat... És mit fog szólni Bözse néni?!

Már rég elharangozták az Úr angyalát. Jutka még mindig a réten bolyongott. Még szerencse, hogy a hold megvilágította a vidéket... Szent Antalhoz kellene folyamodnom — villant egyszerre eszébe. De hát a libák miatt?.. Miért ne?.. Ígérek valamit a szegényeknek, akkor biztos megsegít!.. De mit?.. Megvan!.. Sánta Márinak meleg harisnyát!.. Szegénykének félig-meddig úgyis ígértem...

Jutka lehunyta szemét és kezét imára kulcsolva elkezdte mondani Szent Antal himnuszát:

— Csodákat kik látni vágytok, óh jöjjetek Szent Antalhoz...

Alig fejezte be a könyörgését, gyenge csipogás ütötte meg a fülét. Lélekzetviasszafojtva figyelt. Csak nem a kislibák?... De igen!.. A réten átfutó töltésen, amely előtt állt, feltűnt az első libuska és utána szép sorjában mind a többiek.

Hol voltak?.. Honnan kerültek pont most ide?.. Ki tudja!.. Illetve Kovács Jutka tudta; hitte, hogy Szent Antal küldte hozzá az elveszett jószágot!

*

Sánta Mári pedig mindjárt másnap megkapta a téli harisnyát... Sírt, nevetett örömeiben és azt motyogta: Szent Antal mégis megszerezte!

Nem hallgat meg az Isten.

Társaságban egy fiatalember kifakadt:

— Hiába kérem Istent, engem nem hallgat meg!

— Kedves fiam, — szólt rá egy idősebb úr — Szent Ágostonnak van egy igen jó tanácsa. Egykor magam is nagy hasznát vettem.

— Szabadna tudnom.

— Szívesen. Rövid, de velős. „Ha azt akarod, hogy Isten meghallgasson, először hallgasd meg te az Istent!”

Rendi hírek:

BUDAPESTEN P. SCHROTTY PÁL OFM zárdafőnök-plébános vezetése alatt liturgikus előadások folynak. A szép számú művelt közönség bizonyítja, hogy ez a kezdeményezés nagyon is szűcsés és a lelkek kívánják. A PASARETI ferences kultúrházban pedig ferences ismeretterjesztő előadásokat tartottak eddig: P. Schrotty Pál OFM. házfőnök-plébános és P. Hermann Hermenegild OFM. tartományfőnök.

FERENCES-NAP SZOMBATHELYEN. A szombathelyi ferencesek harmadik rendje vasárnap ünnepelte 40 éves fennállását. Ez alkalommal országos jellegű ferences napot rendeztek a Szűz Máriáról nevezett rendtartomány összes terciárius közönségeinek bevonásával. Az ünnepélyes szentmisét P. Vinkovits Viktor tartományfőnök celebrálta fényes papi segídettel, aki délután húsz új tagot vett fel a harmadikrendbe, majd megáldotta az új zászlót. A templomi ünnepségeket díszközgyűlés követte a ferences kultúrházban Grösz József megyéspüspök elnökletével. A MÁV Haladás Dalkör Jurányi János karnagy vezényletével előadott énekszáma után P. Vinkovits Viktor tartományfőnök mondotta a megnyitó beszédet. Dr. Uiváry Ede polgármester a város nevében üdvözölte az összesereglett terciáriusokat, majd Kiszely Gyula zeneszerző, a rádió rendezője mondott hitvalló beszédet: «Miért lettem ferences harmadrendi?» címmel. Gyöngyös Ferenc kanonok és P. Pusztay Gábor, a harmadik rend vizitátora beszéltek még nagy tetszés mellett. A záróbeszédet Grösz József megyéspüspök mondotta, megköszönve a terciáriusok és igazgatójuk, P. Vados Pál plébános fáradozásait. A hétfői nap folyamán a terciárius igazgatók tartották gyűlést a tartományfőnök elnöklete alatt, amelyen P. Horváth Domonkos, P. Pusztay Gábor és P. Vados Pál tartott előadást. (Nemzeti Ujság.)

A KAPISZTRÁNÓI SZENT JÁNOS-ROL nev. ferences rendtartomány főnöksége nov. 21-én a terciárius mozgalom rendi tanácsosaival megbeszélést folytatott a terciárius mozgalom-

ról. Öröndetes, hogy rendi testvéreink mindenfelé szépen apostolkodnak és számuk szemmelláthatóan emelkedik (13.000-nél több). A tanács sürgette, hogy minél nagyobb buzgósággal terjesszük a FERENCES KÖZLÖNY-t, mint hivatalos lapunkat. Mindenütt tovább kell fejleszteni Szent Antal tiszteletét a SZENT ANTAL-IMAEGYESÜLETNEK lelkes terjesztése által. A FERENCES IFJÚSÁGOT szervezzük meg vagy a Ferences Missziószövetségben vagy a Szent Kereszt Hadseregében, vagy pedig a Szent Antal-imaegyesületben. Mind a három alkalmas arra, hogy minél többen, sorakozhassanak a szeráfi szellem táborába. Aki így majd megismerik az Evangélium áldott világát, azok közül egyre nagyobb számban akadnak később jelentkezők a rendiközségekbe. A rendiközségek alakítsák meg a: hitbuzgalmi, sajtómisziós, karitatív, eucharisztikus, kulturális és ifjúsági szakosztályokat, és legyenek rajta, hogy mindenben szerte tel és áldo-a'o an műkö-jenek együtt a Főt. Plébános Urakkal az Actio Catholicában. — Az évi beszámolót minden rendiközség küldje be a Ferences Közlönynek, hogy így egymást is buzdítsuk. — Maguk a terciáriusok is szóljanak hozzá — egylőre levélben a Ferences Közlöny útján — a terciárius élet kérdéseikhez. Minden kolostori terciárius kerület rendezzen évente egyszer FERENCES NAPOT, és arra hívják meg a kerületükhöz tartozó összes rendiközségeket. — A terciárius vizitátorokat a TERCIÁRIUS VEZÉRKÖNYV szerint kell fogadni (140. és 111. old.). — A kolostori rendi igazgatót évente legalább egyszer meg kell hívni a kerületében megszervezett terciárius községek meglátogatására.

Chicago-ban, ebben a nagy amerikai világ-városban a legnépesebb néger plébánia az Oltáriszetségről — Corpus Christi — van elnevezve és a ferencrendi Atyák vezetése alatt áll. Ez a gyönyörű Corpus Christi templom valamikor a gazdagok (móddhatni milliomosok) temploma volt. A környezete is a lehető legszebb, mert minden oldalról széles, parkszerű utcák veszik

körül. A házak is villaszerűek ott az egész környéken. De hogy-hogy nem a világ háború utolsó éveiben s főképp utána a négerek kezdtek oda befészkelődni s erre — a fehér gazdagok — otthagyták Chicagónak akkortájtban a legszebb s legideálisabb részét. Mikor pár éve Chicagóban jártam, hallottam az atyáktól, hogy a négerek igen jó katolikusok. Igen szeretik a franciskánus atyákat, mint lelkipásztorait. Iskolájukba több mint ezer gyermek járt. Délután voltam ott s a szép templomban elég sok adoráló négert láttam.

Mostanában a **Franciscan Herold** híres chicagói havi folyóirat résztvenni óhajtván az amerikai Katolikus Tanuló Ifjúság missziós kiállításán, megbízta ennek a Corpus Christi plébániának egy ifjú hívét egy vászonkép festésével. Az ifjú neve May Fülöp, 29 éves. Nappal az egyik szállodában tányér-mosogatásával keresi a kenyerét, este meg mikor haza mert, azt a gyönyörű képet festette, amelynek gondolata is gyönyörű. Szent Ferenc Atyánk kiterjesztett karjai alatt minden népfaj gyermekei jelentik a Ferencrend missziós tevékenységét a földön élő összes népek között. (P. Medveczky Medárd Arrochar leveléből.)

A **new-brunswicki N. J.** magyar Szt. László-plébánia idén üli keletkezésének 35. évfordulóját, iskolája pedig 25 éve áll fenn. Ez az idő sok küzdelmet jelentett az egyházközség plébánosai számára, hiszen a hívek áldozatos lelkülete és a lelkipásztoruk erőfeszítése hozta létre a szép Szent László-iskolát. A Kapisztránói Szt. J. noszról nevezett ferences rendtartomány tagjai 1924. év óta állnak a plé-

bánia élén: 1924—1928-ig P. Dr. Kalmar Özséb OFM, 1928—1931-ig P. Lombos László OFM, most paokingi ap. prefektus, 1931—1932-ig P. Dr. Bende Szaniszló OFM, és P. Raffinszky Romuáld OFM, 1932—1937-ig P. Hajós Márk OFM, 1937. év óta pedig P. Kiss Szaléz OFM. Az iskolában az „Isteni Szeretet Leányai“ tanítanak. „A magyar életnek és kultúrának nincsenek náluknál önzetlenebb és áldozatosabb apostolai ebben az országban“ — mondja róluk a beszámoló. Iskolájukban eddig 5 papi és szerzetesi és 11 szerzetesnői hivatást ápoltak. A ferences atyáknak ők valóban jobbkzeik.

Az egri rendiközség tagjai közül a következő kedves nővérek szenderültek jobb létre: Kósa Bernátné, Litványi Etelka, Losonci Mária, Suba Ilona. Imádkozzunk értük!

Batthyány-Startman László hercegről nov 20-án nagyon előkelő község jelenlétében tartott emlékeket a MONE orvosnői csoportja. Gróf Mikes János c. érsek személyes emlékeiből ismertette a boldogemlékű nagy terciáriust. Minden szép volt, de mert egy szóval sem említették meg csodálatos lelkületének forrását, kénytelenek vagyunk rámutatni, hogy ez a csodálatos egyéniség Assisi Nagy Szentjének és, **Bailon Szt. Paskálnak** követéséből merítette megcsodált erőnyehez az erőt, mint **igazi terciárius!** Bajos másképpen megmagyarázni hősiességét és a dicséretet teljes megvetését. Azt a szellemet igyekezett megvalósítani, amely dolgozik, áldozatokat hoz, de csak Jézust és felebarátjait tartja szemé előtt. Hogy mit gondol a világ, azzal édeskeveset törődik. Sajnos, még igen sokan nem értik ezt a lelkületet!

Szerkesztői üzenetek.

Kedves olvasóinknak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk és a kis Jézus békéjét! Nekünk ez az utóbbi képezi életünk létjét, mert jelszavunk is *áldás és béke!* Nem kívánhatunk tehát nagyobbat, mint ennek a két jelszónak igazi megvalósulását. Kérjük a kedves rendi nővéreket és testvéreket, gyűjtsenek új előfizetőket *karácsonyi ajándékkul a rendi szellemnek!*

Panasza nem méltányos, mert egy rendiközség nem kívánhatja, hogy állandóan róla írjunk. Foglalják szépen össze működésüket, és küldjék be egész évi beszámolójukat és igen szívesen közöljük. Előre is kérjük azonban — és ez mindenkinek szól — ne legyen túlságosan hosszú a beszámolás, mert csak 16 oldalon jelenhetünk meg.

Elszólásából látjuk, hogy még nem tanulmányozta át a *Terciárius Vezérkönyvet* és a *Ferences Közlönyt* sem olvasta át figyelmesen, különben tudná, mit vár ez Egyház a rendiközségektől. (Lásd *Terciárius Vezérkönyv* 94 11 §. 74.2 §)

Látom, hogy nem szokta olvasgatni Szent Pál levelét! Mit igazul ilyen apró féltékenykedés miatt!? „A szeretet türelmes, nyájas; a szeretet nem féltékeny . . .

mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel!" Kor. I. 13. 4—7. Azt kívánom, hogy inkább többet apostolkodjék és akkor boldogabbnak érzi magát. Hiszen a szeretet és az önzetlen munka boldogít. Ezért léptünk Szt. Ferenc Atyánk családjába. Akik széthúzást szítanak, azok magukon ejtik a legnagyobb sebet; de azért a rendi előjáróság erős kézzel fékezze meg őket!

Ferences ifjúság és Szent Antal Ifjúsága körülbelül egyet jelent. Ahol melyik kedvesebb, azt alakítsuk meg. A lényega, hogy a szeráfi szellem hassa át őket, vagyis neveljük őket *egyenesekké természetesekké*, Istenben föltétlenül *bízókká*, a Gondviselésbe *kapaszkodókká*. tanítsuk meg őket minden ártatlan és romlatlan örömben résztvenni, a természet ölen megpihenni, tiszta lelkiismerettel dalolni és énekelni, a munkát és a szórakozást bölcsen összeegyeztetni, nagyképűsködés nélkül buzgón imádkozni és Szűz Mária lelkével az Úr Jézushoz közeledni. Az ilyen ifjúság könnyen őrzi meg a tisztaságot, nem ijed meg az áldozatoktól, biztatás nélkül is mosolyog, erőltetés nélkül is el-ellátogat a szentségi Jézushoz! Úgy segítsünk nekik rossz hajlamaikat legyőzni, hogy el ne rémítsük őket az Evangélium világától.

Előfizetését igyekezzék mindenki rendezni a mellékelt befizető lapon. Aki már rendben van előfizetésével, tartsa meg későbbre. — Hálásan vesszük, ha a lappal kapcsolatos megjegyzéseit, terveit ki-ki beküldi nekünk.

A **Ferences Miskönyv** készen van, csak nyomdába kellene adnunk. Kérjük mindenki jelentse be, ohajt-e *Ferences Miskönyvet* beszerezni.

Terciárius naptár 1939 december havára.

1. Elsőpénteki önfelajánlás Jézus Szívének. TBvil. Rendi halottak napja TB a rendi halottakért.
7. Szeptőlételen Fogantatás szigorú böjtje a terciáriusoknak.
8. SZEPLŐTELEN FOGANTATÁS ünnepe AF. TBvil.
9. B. Erzsébet és Delfina III. r. szűzek TB.
20. és 23. enyhített kántorböjt, 22-én szigorú kántorböjti nap.
24. Karácsony böjtje (szigorú böjt, este is).
25. KARÁCSÓNY ünnepe AF. TB.

Erénygyakorlat e hónapra: Mivel a boldogság alapja az egymásba vetett bizalom, azon leszek, hogy karácsonyi előkészületül mind magamban, mind másokban ezt védjem és fejlesszem. Így sok léleknek egyensúlyát állíthatom vissza, föltéve, ha van bennem bizonyos okos körültekintés.

Terciárius naptár 1940 január hóra.

1. Újév (karácsony nyolcada) AF. TB.
2. Jézus Szent Neve TBvil.
4. Folignói B. Angela III. r. öz. TBvil.
5. Elsőpéntek TB vil. az önfelajánlásért.
6. Vízkereszt AF. TB.
16. Szt. Berárd és társai I. r. vt. TBvil.
14. B. Rogér, Odorik és Egyed I. r. hv. TB.
19. B. Tamás, Károly és Beruát I. r. hv. TBvil.
23. Szűz Mária eljegyzése TB.
30. Szt. Hiacintha III. r. szűz TBvil.
31. B. Ludovica és Paula III. r. öz. TBvil.

TBvil. = Teljes búcsút nyernek a világiak is, ha templomainkat meglátogatják, gyónnak, áldoznak és a pápa szándékára imádkoznak.

TB = Teljes búcsút nyernek csak a terciáriusok a fenti tételek teljesítésével. Aki naponta áldozik, elég a kétheti gyónás. A pápa szándékára ima: egy Miatyánk, egy Üdvözlégy és egy dicsőség.

AF. = Általános feloldozás, amely teljes búcsúval jár a terciáriusok javára.

Erénygyakorlat erre a hónapra: Öltseid magadra Jézuska erényeit, amelyeket a menekülés közben gyakorolt — a sivatagban!

Szerezze tagokat

Páduai Szent Antal Imaegyesületébe!

TERJESZD!

Páduai Szent Antal Missziós Naptárát!

Darabja csak 50 fillér.

Kapható a rendiközségeknel, a ferences zárdákban és a váci Kapisztrán-Nyomdában.

VOLTAL-E MÁR A GOLGOTAI KÁPOLNÁBAN? Budapest, XII. Heinrich István-u. 3. Telefon: 165-626. Ha egyszer ott imádkoztál, mindig odavágyik lelked!

MEGNYILT PÁD. SZENT ANTAL ÁRVAHÁZA (Bp. XII. Heinrich István-u. 3.). Gondoltál-e már Szent Antal árváira? Mivel segíthetnél rajtuk?

LINKE URI DIVAT

MARGIT-KÖRÚT 51. ATRIUM MOZGÓ MELLETT!

Férfi fehéreneműek, divatcikkek, pyjamák, házi kabátok, nyakkendők, zsebkendők, stb. nagy választékban olcsó és jó minőségben.

Hozott anyagból fehérenemű varrását is vállalom.

TELEFON: 153-719.

*nemzet tőkét
gyarapítja, ha
magyar szövület vez*

Finomhangban

FINOM GYARJUSZÖVETEK GYÁRÁ!

Eladás:

IV., Prohászka Ottokár-u. 8.
VII., Baross-tér 15.

Magyarország egyetlen
katolikus kézben levő
posztógyára!

Ápoljuk a jó zenét! Zene ápolás — lelki ápolás
Közismert és a legjobb

Harmóniumok

nemes orgonshanggal házi használatra, iskolák-, dalárdák-, templomoknak.
Magyarországban vezető harmóniumcég, legnagyobb harmóniumraktár:

Hörl Nándor

Budapest, II., Török-utca 8. szám.

Telef: 516-52 — Fizetéskedvezmény! — Sürgőncim: Harmonhöl.

